Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 158. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 20-го СЕРПНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 20, 1985 No. 158. VOL. XCII.

ШУКАЮТЬ ЗА Б. КОЗІЄМ

Джерзі Сити, Н. Дж. — Богдан Козій, якого 9-го квітня 1985 року засудив суд у Фльориді на видалення із ЗСА за те, що він буцімто затаїв при приїзді до ЗСА свою участь у німецьких поліційних відділах, проживав від того часу у Коста Ріці.

Про це повідомили на телевізійній станції Ен-Бі-Сі 15-го серпня 1985 року і в новинках і в інтерв'ю із теперішнім шефом Бюра спеціяльних інвестигацій (ОСІ) Нілом Шером, у ранніх годинах. Він потвердив, що Б. Козій, знаходиться на терені Коста Ріки і ОСІ вимагає від тамошньої поліції його видачі до ЗСА. На новинках показали знимку хати, в якій Б. Козій жив та перевели інтерв'ю з місцевою міліцією, яка ствердила, що коли вони прийшли до хати Б. Козія, щоб його забрати, не застали нікого.

Репортери Ен-Бі-Сі ствердили також, що на їхні запити де він знаходиться, дружина Б. Козія заявила, що її це не є відоме. При нагоді інтерв'ю з Н. Шером він пояснив працю ОСІ над вишукуванням т.зв. „воєнних злочинців" на терені ЗСА та ствердив, що багато з них з приводу похилого віку вмирають або хворіють та не можна „виконати над ними справедливости".

Про це, що Богдан Козій має бути видалений із ЗСА, на підставі присуду з 9-го квітня ц.р. подало вістку також агентство Ассошієйтед Пресс 12-го серпня ц.р., але стверджено, що Департамент справедливости не подав де живе тепер Б. Козій; тільки, що він виїхав з терену ЗСА.

Натомість агентство ЮПІ підтвердило вістку, що Б. Козій перебуває в Коста Ріці, і що Департамент справедливости вимагає його видачі, щоб депортувати до СССР.

Появилася повість М.А.Кейван

Едмонтон, Альта. — Цього року тут накладом авторки тиражем 500 примірників — появилася 330-сторінкова повість Марії Адріяни Кейван п. з. „Пливе — шумить ріка". Обкладинка і портрет авторки роботи графіка і маляра Івана Кейвана, мужа авторки.

Книжку, що її авторка присвячує „Другові життя — Іванові", ділиться на три розділи: „Пролог", „Над рікою", та „За океаном". У них розповідь про життя українців до 1939 року під Польщею, опісля часи окупацій — совєтської і німецької, а вкінці ілюстрація життя на еміграції в Канаді. Усе те, очевидно, у формі сухого трактату, а кольоритне зображення подій, в центрі яких є героїня повісти Мар'яна, її родина, її оточення, Мар'янина праця — лікарем.

Повість в ціні 15 дол. можна отримати в українських книгарнях, як теж, звернувшись на адресу: M. Keywan, 11142-97 Str., Edmonton, Alta, Canada T5G 1W8.

Сенатор Д'Амато виступає проти імпорту совєтських виробів

Ню Йорк. — Нюйоркський сенатор Алфонс Д'Амато, який очолює американську урядову комісію нагляду над Гельсінкськими угодами закликає Уряд до примінення існуючих і створення нових законів для заборони імпорту продуктів з СССР, які виробляють в концентраційних таборах.

Сен. Д'Амато подав до відома свою заяву під кінець минулого тижня в Баффало, Н. Й., де почались публічні переслухання в справі концентраційних таборів праці в СССР.

Виступаючи на конференції із двома колишніми совєтськими в'язнями, пастором Юрієм Вінсом і Александром Ґінзбурґом, сен. Д'Амато заявив: „Понад 5 мільйонів осіб є в'язнями і працюють по тюрмах. Принаймні 10,000 з них є політичними в'язнями-дисидентами, активістами миру, борцями за віру. Цих людей тримають проти їхньої волі і примушують працювати тяжко в нелюдських умовинах. Вони хворіють і вмирають".

Сен. Д'Амато уважає, що слід повести натиск на приватний сектор, згідно із законом Смут-Голі, щоб не допустити на американський ринок продуктів совєтської рабської системи.

Менор коледж приготовляється до фестивалю

Дженкінтавн, Па. — Річний Український фестиваль Студійного Осередку Української Культури Менор Джуніор коледжу відбудеться в неділю, 6-го жовтня ц.р. тут на посілостях Менору при Факс Чейс ровд і Форест авеню в Дженкінтавн, Па. від полудня до 7-ої год. вечора. Вступ для дорослих 2 дол., для дітей 1 дол. Паркування безплатно.

Під час фестивалю Стефанія Шумська-Маєр з Пітставну, Н. Дж. буде показувати техніку вишивання. Мисткиня Людмила Темертей з Сенвилл, Квебек, Канада виставить тут вперше літографіку.

В програмі виступлять: український танцювальний ансамбль „Волошки" з Філядельфії, юні бандуристи із школи св. Николая, українські танцюристи парафії св. Анни у Воррінґтоні, танцювальна школа філядельфійського Осередку СУМА та музична група „Карпати".

Під час фестивалю можна буде оглянути музейну збірку СОУК, показ майстерности народного мистецтва, закупи дещо з українських виробів на ярмарку та попробувати українських страв.

По додаткові інформації слід звертатися на число: (215) 885-2360, екст. 64.

І. Жук отримав докторат з музики

Д-р І. Жук

Монтреальський пяніст-віртуоз, Іриней Жук отримав 31-го травня ц.р. під час конвокаційних церемоній інституту Пібоді та університету Джанс Гопкінс в Балтиморі титул доктора музики.

Докторська дисертація І. Жука на тему „Канадський фортепіяновий концерт" - це перша дослідча праця того типу в цій ділянці в Канаді. У своїй дисертації І. Жук досліджує поверх 100 концертів для фортепіяну з оркестрою канадських композиторів в тому також три концерти композитора Юрія Фіяли. Ця праця є важливим вкладом у ділянку дослідів історії канадської музики.

Іриней Жук широко відомий в Канаді і ЗСА, а також в Европі та на Далекому Сході зі сольових та камерних речиталів, сольових виступів з оркестрами та з численних концертів фортепіянового дуету зі сестрою Любою Жук. Безпосередньо перед захистом своєї дисертації І. Жук виступив 4-го травня як соліст зі Симфонічною оркестрою в Садбурах, де він виконав Другий фортепіяновий концерт Рахманінова. Останній в цьому сезоні концерт Люби та Іринея Жуків відбувся 2-го червня в Монтреалі за стараннями Асоціяції славістів в рамках Конгресу наукових товариств Канади. До програми цього концерту входили твори слов'янських композиторів Ігора Білогруда, Федора Якименка та Юрія Фіяли.

Під цю пору І. Жук є доцентом музичного відділу університету Квінс в Кінгстоні, Онт.

Вийшли самонавчальні матеріяли української мови

Колюмбус, Огайо. — Не так давно в пресі повідомлялося про те, що в університеті Огайо розпочато проєкт складання матеріялів для вивчення різних слов'янських мов, включаючи українську. Проєкт триває вже третій рік, а кошти покриває Департамент освіти у Вашінгтоні. Українські матеріяли розраховані на вживання разом з підручником української мови, що його склала проф. Ася Гумецька й видало видавництво Торонтонського університету у 1980 році.

Хоч ця дворічна програма розрахована головним чином на студентів університету, які займаються самостійно і лише час від часу мають консультації з викладачем, додаткові матеріяли можна вживати й без учителя для самовивчення. До всіх вправ подано відповіді, зроблено записи на касетах, які можна замовляти за дуже приступну ціну. Покищо за цією системою в Мишиґенському університеті вчилося сім студентів, серед них тільки двоє були українці. Висліди були дуже задовільні.

Цього літа проєкт продовжується. Будуть розроблені матеріяли для дальшого навчання. Вони включатимуть читанку й різноманітні вправи для розвинення лексикону. Зацікавленим слід звертатися на таку адресу: Prof. Leon Twarog, Director, Center for Slavic and East European Studies, 344 Dulles Hall, Ohio State University, Columbus, Ohio 43210.

Питати за такими матеріялами: „Ukrainian Individualized Instruction", No. 24 Elementray Ukrainian I, $9, No. 24A Instructor's Manual, $8, No.24B 5 Tapes, $30; (Five units accompanying the first five lessons of „Modern Ukrainian", Assya Hu-

(Закінчення на стор. 4)

ДЕЛЕҐАЦІЯ СФУЖО ПРОВЕЛА РЯД АКЦІЙ В НАЙРОБІ

Делеґація Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) в Найробі (зліва): Ірина Спех з Німеччини, Софія Петрашко, Христина Ісаїв, Марія Квітковська, голова Марта Богачевська- Хомяк, Олена Процюк, Марія Долішна, Остап Квітковський, Ірина Малицька.

(Фота: Дора Рак)

Джерзі Сити, Н. Дж. (СФУЖО). — В липні 1985 року відбулися дві паралельні конференції Декади Жінки в Найробі, Кенія; перша від 10-го до 19-го липня — Форум для неурядових делегацій, в якій взяло участь 13,000 делегаток; і друга від 15-го до 27-го липня конференція делегацій урядів, в якій взяло участь 1,400 делегатів, які репрезентували 157 держав. У цій конференції брали участь і делегатки неурядових організацій, які належать до ЮНЕСКО і мають статус „обсерваторів".

На конференції була 1,000 акредитованих представників преси.

Метою конференції було розглянути поступ зроблений впродовж декади в ділянках, що були визначені метою цієї декади: рівні права, розвиток і мир; розглянути які були перешкоди в осягненні цього, а також, щоб намітити стратегію дії, щоб вповні осягнути намічені цілі.

Делеґація СФУЖО на цій конференції складалася з

(Закінчення на стор. 3)

Л. ВАЛЕНСА ВІДЗНАЧИВ П'ЯТУ РІЧНИЦЮ „СОЛІДАРНОСТИ"

Ґданьск, Польща. — Засновник забороненої профспілки „Солідарність" Лєх Валенса відзначив п'яту річницю незалежної профспілки покладенням вінка з червоних і оранжевих рож під пам'ятник 50-ом розстріляним поліцією у 1970 році польським робітникам.

Спеціяльні поліційні частини були приведені до стану готовности, коли Л. Валенса в білій безрукавці з емблемою „Солідарности" пройшов від воріт Ґданьского порту до пам'ятника.

„Солідарність", перша вільна профспілка в комуністичній країні, була створена після страйку в ґданьскому порті в 1980 році.

Поклавши вінок, Валенса мовчки вітав 1,500 робітників, які зібралися в порті. Після виконання гимну „Солідарности" всі розійшлися. Валенса не виголосив промови, щоб не наражувати робітників на неприємність.

Згідно з новим законом від 1-го липня, за участь у забороненому мітингу грозить тюремне ув'язнення терміном до двох років.

Американська газета хотіла надрукувати в „Правді" рекляму

Ню Йорк. — Як уже інформовано, у вівторок, 13-го серпня газета „Ню Йорк Таймс" надрукувала повний текст редакційної статті московської газети „Правда" з 1-го серпня, п. н. „Що спиняє поступ женевських переговорів?" Згадана стаття надрукована як рекляма інформаційного департаменту совєтської амбасади у Вашінгтоні і займає дві третини сторінки. За її публікацію амбасада СССР заплатила майже 13,000 долярів. У статті „доказується", що у недосягненні прогресу на совєтсько-американських переговорах з роззброєння у Женеві винні З'єднані Стейти, які виступають проти всіх совєтських „мирних ініціятив".

Прочитавши цю пропаґандивну статтю, журналісти з газети „Ню Йорк Пост" вирішили наслідувати приклад амбасади СССР і надрукувати свою реклямну статтю на сторінках московської „Правди". Про те, чим закінчилася ця спроба, „Ню Йорк Пост" розповів у четвер, 15-го серпня.

Газета „Правда" має власного кореспондента у Вашінгтоні. Туди і подзвонили американські журналісти. Але телефон не відповідав. Як потім виявилося, власний кореспондент був на вакаціях. Тоді редакція зв'язалася телефонічно з кореспондентом „Правди" у Ню Йорку Андреєм Толкуновим. Він виявився веселою людиною. Сміючись, він пояснив „нюйоркпостівцям", що „Правда" є газетою партійною, виходить вона всього на шістьох сторінках і для реклями в ній нема місця, і взагалі рекляма не є в традиції совєтської газети. „Не тому, що саме 'Ню Йорк Пост' хоче помістити в 'Правді' оголошення, — сказав А. Толкунов. — Просто у нас це не прийнято".

В СВІТІ

МОСКВА ПІДТВЕРДИЛА раніші інформації, що інспектори Міжнародної комісії атомової енерґії, бюро якої знаходиться у Відні, відвідають Совєтський Союз і матимуть змогу оглянути деякі нуклеарні реактори на протязі чергових шістьох тижнів. Це буде перший випадок що СССР відкриє для перевірки свої нуклеарні реактори, які працюють для мирних цілей.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ІНДІЇ Раджів Ґанді подав до відома, що ця країна поборола ще одну небезпеку роз'єднання. Уряд полагодив прихильно гостру дискусію, яка велася про права для півмільйона імігрантів з сусідньої країни Банглядеш, які поселилися у провінції Ассам. Уряд Індії проголосив, що незабаром відбудуться у цій провінції вибори, але імігранти не будуть у них мати права голосу, так як цього жадали мешканці Ассаму, які не є прихильно наставлені до нових поселенців, що є мусулманами.

ЯПОНСЬКИЙ УРЯД ДОРУЧИВ переглянути всі літаки типу „Боїнг-747", якими користуються японські летунські лінії, щоб бути певним чи його частини не мають дефектів. На підставі перевірки т.зв. „чорної скриньки", яка реєструє всі рухи літака, виглядає, що катастрофу японського літака типу „Боїнг-747" 12-го серпня ц.р. викликала нестійка задня частина літака.

ЗГІДНО З НЕПОТВЕРДЖЕНИМИ вістками уряд Іраку подав до відома, що його бомбовики знищили порт, з якого Іран вивозить кораблями нафтову ропу на острові Карг. Якщо ця вістка правдива, чого Уряд ЗСА ще не міг ствердити, тоді правдоподібно піднесуться ціни на пальне на світовому ринку.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II, який відвідав африканську державу Заїр, далі продовжує свої проповіді в обороні людських прав. Він виступає проти визиску, корупції і переслідування політичних противників. Зокрема гостро критикує він політику апартаїду в Південній Африканській Республіці.

СОВЄТСЬКИЙ СУД ЗАСУДИВ на три роки в'язниці жидівського активіста Владіміра Бродского за „хуліганство". Його дружина, яка одинока могла бути на судовій розправі, заявила, що цей закид це вигадка, яку створено для того, щоб мати причину його засудити на ув'язнення. Він був членом групи, яка пропагує ідею роззброєння.

В БУРМІ АРХЕОЛОГИ знайшли залишки щоки, яка приблизно має 40 або 44 мільйони років і становить важливий доказ зв'язку поміж першими тваринами і людьми. Щока мусіла походити з тваринного роду антропоїдів, з якого відтак постали мавпи, а далі люди — кажуть деякі науковці. Знахідка доказує також, що перші тварини знаходилися радше в південній Азії, а не у Африці, як досі твердили антропологи. Про найновішу знахідку появилася обширна стаття в науковому американському місячнику пера д-ра Рассела Сіохона.

МОТОРОВИЙ ЧОВЕН „Вірджін Атлантік Челленджер" з англійською залогою, що виплив із нюйоркського заливу в понеділок, 12-го серпня ц.р., з метою побити американський рекорд скорости у перепливі Атлантійського океану, затопився лише коротко перед закінченням своєї 2,850-милевої подорожі. Його залога в числі дев'ятьох осіб, серед яких був мільйонер, що фінансував цю подорож, врятувалися після сильної бурі, яка затопила човен.

БІЛИЙ ДІМ НЕ ПОГОДЖУЄТЬСЯ З СОВЄТСЬКОЮ ПРОПОЗИЦІЄЮ

Санта Барбара, Каліф. — Адміністрація Роналда Реґена вважає, що Совєтський Союз запропонував встановити мораторіюм на випробування нуклеарної зброї, коли добився переваги над З'єднаними Стейтами.

Речник Білого Дому Леррі Спікс прочитав журналістам рапорт, в якому говориться, що перш ніж запропонувати мораторіюм, Совєтський Союз закінчив випробування і розміщення „цілого покоління нових ракет".

Навівши слова генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова, що випробування нуклеарної зброї піддаються перевірці, Л. Спікс сказав: „Ми з задоволенням приймемо його слова про важливість взаємної перевірки виконання угод у серйозних переговорах про нуклеарні випробування. Але ми вважаємо, що якщо сторони позбавлені можливости відвідувати взаємно місця випробувань, перевірку проводити надто важко".

Совєтський Союз не вперше оголосив про мораторіюм на нуклеарні випробування. Нині, як і в минулому, ЗСА вважають, що СССР починає говорити про мораторіюм, коли закінчує серію досліджень і збирається приступити до нової через кілька місяців.

Договір з 1963 року забороняє випробування нуклеарної зброї в атмосфері, космосі і під водою. Дозволені лише підземні випробування незначної сили.

Спікс сказав на пресовій конференції, що президент Р. Реґен виздоровлює після недавньої операції. За час відпочинку в Санта Барбара він дістав 47,439 листів з найкращими побажаннями і 500 подарунків.

В'єтнам обіцяє вивести війська з Камбоджі

Банґкок, Таїлянд. — У спільній заяві прийнятій на нараді міністрів закордонних справ В'єтнаму, Ляосу і Камбоджі, що відбулася у Пном Пені, говориться, що до 1990 року всі в'єтнамські війська будуть виведені з камбоджійської території.

Другим важливим питанням, що обговорювалося на нараді, була проблема розшуків американських військовослужбовців, що пропали безвісти у період війни в Індо-Китаю. Нарада одобрила уже зроблені в цьому напрямі кроки і підкреслила важливість американсько-в'єтнамських відносин для всієї південносхідньої Азії.

Заява про виведення всіх в'єтнамських військ відрізняється від попередніх заяв такого роду. У квітні міністер закордонних справ В'єтнаму Нгуен Ґо Тач заявив, що половина в'єтнамських військ буде виведена з Камбоджі до 1987 року і дві третини — до 1990 року. Чотири рази В'єтнам оголошував про скорочення кількости своїх військ у Камбоджі, але західні обсерватори вважають, що в дійсности мало місце лише перегрупування 180,000-го окупаційного корпусу.

На нараді було відзначено наявність позитивних моментів у пропозиції групи південноазійтських країн про проведення „непрямих" переговорів щодо врегулювання ситуації в Камбоджі з участю всіх зацікавлених сторін.

КОНЦЕРТИ В ГАНТЕРІ

Гантер, Н. Й. — В суботу, 24-го серпня в „Гражді" о год. 8-ій вечора відбудеться останній концерт Центру Української Культури під мистецьким керівництвом композитора І. Соневицького. Програму, що складається з творів Бетговена, Брамса, Косенка й Ляльо, виконає камерний ансамбль „І Тріі", в складі Йосип Барківський (скрипка), Тома Гриньків (фортепіян) й Нестор Цибрівський (чельо).

В понеділок, 2-го вересня о год. 3-ій по полудні перший раз тут виступить світової слави український співак, бас-баритон Метропольітальної опери Павло Плішка. Дохід з цього концерту-бенефісу призначений на потреби Центру Української Культури.

В АМЕРИЦІ

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД зарядив, що будуть два окремі судові процеси над шпигуном Джаном і Майклом Вокерами. Таким чином будуть два окремі виміри кари.

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ Каспар Вайнберґер сказав комісії, яка відає адміністрацією зброї, що Пентагон поробить деякі зміни в процедурах закупу зброї. Це буде виконано з метою заощадити гроші та привернути довір'я суспільства до Пентаґону і Уряду.

ГУРАҐАН „ДЕННІ" в стейті Луїзіяна під кінець минулого тижня зруйнував і понищив багато домів, а біля моря перетворився в торнадо. Біля 20,000 осіб мусіли залишити свої хати через дощ, який почав перетворюватися в повінь, і сильні вітри, які збивали авта, доми і дерева. Один чоловік загинув від електричного шоку, коли сунув свій човен з води на беріг. Під вечір буря стишилася і посунулась в сторону океану.

БЮРО БЮДЖЕТУ ПОХВАЛИЛО Конгрес за те, що він зробив великий поступ в зниженні дефіциту. Бюджет зменшено, але передбачують, що дефіцит становитиме 175 біл. дол.

МІЖПРОСТІРНИЙ КОРАБЕЛЬ „Дискавері" уже готовий на черговий полет 24-го серпня з Кейп Канаверел. Урядовці НАСА заявили, що не повинно бути ніяких проблем у відлеті, який відбудеться в год. 8:38 вранці. Головною метою полету буде урухомлення одного з американських сателітів, який є в орбіті, але не працює.

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ НЮ ДЖЕРЗІ Томас Кейн підписав десять законів в справі допомоги особам, які перебувають в лікувальних інституціях, старечих домах тощо. Загальна сума цієї збільшеної допомоги виносить біля 10 міл. дол.

ХВОРОБА АІДС МАЄ ТАК багато варіяцій, що навіть якщо науковці знайдуть ліки проти неї, то правдоподібно вони не допоможуть усім варіяціям. Науковці з Крайового інституту ракових недуг виявили, що покищо існує 18 різних вірусів хвороби АІДС. Дослідники шукають за середниками, які протиділяли б проти всіх вірусів.

ПЕРЕВІРКА В ЛЯБОРАТОРІЯХ в околицях фабрики Юніон Карбайд у Вест Вірджінії виявила, що токсичний газ, який несподівано видобувся із фабрики в неділю, 11-го серпня, не пошкодив ярину і овочі в городах біля фабрики. Не зважаючи на висліди перевірки, науковці радять не їсти ніякої городини з тих околиць.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Совєтологи про упадок імперії

Дня 14-го серпня 1985 року зібрались у Женеві коло 250 учених з різних країн світу для обмірковування проблеми: „Упадок совєтської імперії — вигляди на перехід до несовєтського світу". Конференцію спонзорувала міжнародна організація Професори академії світового миру. У вступних заввагах члени конференції стверджували, що вони не будуть займатися політиканським ворожбитством по лінії власних побожних бажань, а обмежаться до ствердження різних фактичних аспектів підсовєтської дійсности і на тій основі доходити до логічних висновків.

У звідомленні женевського кореспондента „Ню Йорк Сити Трибюн" з 15-го серпня ц.р., на цій прецікавій конференції стверджувано дійсно всі такі факти й познаки, які доказують, на яких хитких основах спирається сучасна совєтська імперія. Найяскравішим явищем є банкрутство комуністичної економічної системи повного підпорядкування партійно-державницькій бюрократії усіх галузей продукції і розподілу. Статистика населення в СССР виказує, що чисельне відношення корінних народженців Московщини щораз гірше і відсоток неросійського, головно мусулманського населення щораз вищий. Можна за математичним рахунком вірогідности вирахувати, в котрому році число мусулман в СССР буде таке велике, що просто неможливо буде й думати про таку окупаційну авантюру, як наїзд на Афганістан.

Народжена вже за комуністичного режиму молодь, яка не знає Заходу і ніби повинна би вважати підсовєтську дійсність за „свою" — ту дійсність відкидає, бо у 80-их роках XX сторіччя не можна вдвигнути між Сходом і Заходом Европи такого муру, щоб люди в СССР не знали, що таке демократична свобода. Серед кремлівської верхівки загострилися відносини, доказом чого є щораз нові зміни, що їх переводить Горбачов. Банкрутство совєтської економіки довело до того, що щораз інша сателітська країна шукає тіснішого зв'язку з Европейською економічною спільнотою чи Монетарним фондом, щоби налагодити торговельні відносини зі Заходом. У Мадярщині заповіли економічні реформи по лінії вільної торгівлі, у комуністичному Китаї почали „рільничі спілки", які зараз же виявили зріст хліборобської продукції. На місце „радянського патріотизму" зростає національний патріотизм, страшенне небезпечний для такої мозаїки народів, яка є в Совєтському Союзі...

У згаданій вище статті наведено вислови різних членів конференції, виключно університетських професорів. Професор Александер Штромас з Англії підкреслив на відкритті конференції, що „оце вперше зібралася така могутня конференція з виключною ціллю розглянути проблеми і можливості змін у Совєтському Союзі і сам той факт має переломове значення". Поскільки одверто і з крапками над „і" говорено на тій конференції, свідчить виступ професора історії з Вейнського стейтового університету в ЗСА Р.Ф. Биркса, який твердив, що „тепер існують кращі шанси, як будь-коли", що совєтська державна система заломиться до п'яти років.

Це насправді історична подія, що в такому центрі міжнародної політики, як Женева відбувається публічна конференція з участю кількасот різнонаціональних учених, де одверто говорять про „можливість" упадку совєтської імперії. „Можливість" чи „неминучість"? На цій конференції у Женеві були учені історики, економісти, фахівці політичних наук. Отож вони знають, що за неписаним законом історії, створеним на основі пречисленних прецидентів, кожна імперія, здвигнена збройною силою і зберігана військово-поліційною системою диктатури — мусить швидше чи пізніше розвалитися. Так було з імперією Джінгісхана і Тамерляна, з імперією арабів, які заволоділи навіть цілим Піренейським півостровом, імперією Наполеона (в одній Швеції збереглась династія Бернадоттів), з імперією Габсбургів (хоч Австро-Угорщина зліпилась радше подружжями, як підбоями), Гогенцолернів і Романових, врешті на наших очах імперією Гітлера і Муссоліні. Тепер уже почались конференції про „можливість" розвалу імперії СССР. Недалекий час, коли заговорять про деколонізацію Східньої Европи. І мусить настати час, коли не буде двох Німеччин і двох Корей, не може бути половини світу вільного і половини поярмленого. Бо такий закон історії. Тільки — „про домо суа" — чи ми, українці, приготовані на ту прийдешню історичну зміну?! Коли тверезо придивитися дійсності в українській вільній громаді в діяспорі — то трудно бути оптимістом. Мабуть, народ в Україні, виставлений на експеримент геноциду, таки більше тугий, сильніший і мудріший, разом з тими його синами і дочками, які тепер караються по гулаґах, як ті наші земляки, які щонеділі співають по церквах „В єдності сила народу, Боже нам єдність подай" — і розсварені всі з усіма.

М.С.

ЧИ ШУХЕВИЧ СПРАВДІ „ПОКАЯВСЯ"?

Як уже інформовано, на сторінках 28-го числа „Вістей з України" появилася велика стаття Олександра Савчука під назвою „Прозріння", в якій після „нормального" вступу про зрадницько-вислужницьку діяльність „українських буржуазних націоналістів", приводиться уривки з тексту покаянного листа сина командира УПА Романа Шухевича-Чупринки — Юрія Шухевича, а для надання цьому текстові достовірності ще й фотознімка власноручного почерку письма Юрія Шухевича. Як відомо, Юрія Шухевича ще 14-літнім хлопцем запроторили до концтабору лише за те, що він є сином командира УПА і від тієї пори він тільки коротко жив поза совєтськими тюрмами та концтаборами. Велику більшість свого життя він перебув в совєтських „виховних таборах", де втратив здоров'я і осліп. За достовірними даними він бачить лише тіні осіб та речей. Юрій Шухевич — довічний в'язень Москви.

Переслідування Юрія Шухевича викликали останньо широкий відгомін на Заході. В минулорічній проклямації з приводу Тижня Поневолених Націй президент Реґен згадав його ім'я як незламного борця за свободу. Вимогу в справі звільнення хворого й майже сліпого Юрія Шухевича поставили різні західні організації в тому й Міжнародна Амнестія. Як президент Реґен, так і міжнародні організації, що стали на оборону Юрія Шухевича впевнені в тому, що Юрія Шухевича переслідують передусім за те, що він не зрікся свого батька.

Усе це й стало приводом нової провокації, затіяної органами КГБ. Ім доконче прагнеться „доказати", що Юрій Шухевич, якого на Заході так довго й загально обороняють і ставлять вимогу звільнити його, насправді став сьогодні „радянською людиною", „прозрів" (хоч завдяки його довголітнім „добродіям" — осліп) й засуджує діяльність націоналістичного руху. Дві речі в тому „покаянному „листі" впадають в очі. Фотознімка почерку письма Юрія Шухевича і сам зміст листа. Письмо Юрія Шухевича таке дрібне і так рівно написане ніби його писала людина з найкращим зором. А тим часом Шухевич майже сліпа людина. Зміст листа ж повністю відповідає стилеві писань кагебістів.

„Я Юрій Шухевич-Березинський, син українського керівника буржуазно-націоналістичного підпілля на Україні (ОУН) Романа Шухевича, заявляю про свій остаточний розрив з українським націоналізмом і осуджую будь-яку націоналістичну діяльність, де і ким би вона не велася. Передбачаю реакцію націоналістичних лідерчуків та їхніх покровителів: 'вимучили', 'тортурували вирвали каяття', 'він не міг цього зробити — це фальшивка'... Те, про що я тут пишу, не є платою за одержану волю. Мій розрив з націоналізмом викликаний глибокою еволюцією в світогляді і переконаннях, що започаткувалися вже давно під впливом радянської дійсності, у зв'язку з крахом націоналістичних доктрин і спроб їх практичного втілення та загальної ворожости українського радянського народу до ідей націоналізму".

Усе це наче вийняте з пропагандивної кагебістської агітки. При чому, як виходить, кагебістські писаки навіть і нездатні вийти поза межі своєї примітивности і бодай якось „достовірніше" підфальсифікувати „покаянного листа" Юрія Шухевича. Чи людина, що так довго по-геройському витримала безупинний тиск, терпіння і вічні переслідування, здатна написати такого листа? Ось ще деякі його уривки:

„Націоналістичний терор вщент розбився об морально-політичну єдність українського народу, який беззроздільно відданий ідеалам КПРС... Радянська влада, комуністична ідеологія навіки вкоренилися в свідомості і побуті українського народу, як і інших народів СРСР. Говорити з радянськими людьми мовою іншої ідеології — даремна витрата сил — даремна витрата сил і часу"... Я переконаний — мій шлях — хибний... Я часто згадую свого батька... Я тепер ясно бачу, що він, як один із керівників ОУН, несе відповідальність за пролиту в ті роки кров безневинних людей"...

Звичайно, стиль покаянного, написаного кагебістом, ще не свідчить зовсім про фальшивку. Таку „практику" органи КГБ вже не раз застосовували. Але куди більшою мірою про фальшивку свідчить фотознімка листа, писаного ніби Шухевичем. Стаття має назву „Прозріння", отже виходить, що сталося якесь чудо, і Юрій Шухевич нагло почав так добре бачити, що рівними рядками і дрібним шрифтом написав цього листа. Як відомо, чуда в СССР не діються, тож, як здається і покаянний лист Шухевича фальсифікований і це єдине „чудо". Як може людина, яка майже нічого не бачить написати такого листа? Навряд чи можна дістати відповідь від совєтських „чудодіїв".

Постає питання, для чого потрібна була Москві ця провокація. Стиль покаянного листа вказує на те, що він призначений радше на експорт, для української еміграції. Юрій Шухевич мав би бути одним із найкращих „свідків", що націоналізм в Україні збанкрутував та що „спроби перенести націоналістичні ідеї в умовах теперішньої радянської дійсности можуть диктуватися лише крайньою ворожістю до свого народу". Бо „радянська влада, комуністична ідеологія навіки вкоренилися в свідомості і побуті українського народу". Отже „покаянний лист" наче б звернення до українців на чужині, щоб вони перестали робити собі ілюзії ніби в Україні існують ще якісь самостійницькі чи пак, націоналістичні, прагнення. Ні, адже такий „авторитет" як Юрій Шухевич стверджує, що „український народ беззроздільно відданий ідеям КПРС".

Усе це доказує, що затія з „покаянним листом" Ю. Шухевича спрямована на дезінформацію, а то й на розклад еміграції.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЩЕ ПРО УКРАЇНУ Й ОН

Стаття І. Витвицького „Шукаючи правних основ" („Свобода" чч. 133-37) заслуговує уваги не тільки широкого читача, але й спеціялістів державного й конституційного права, і зокрема треба погратулювати за об'єктивне з'ясування статусу України в Об'єднаних Націях.

Погоджуючися з ним, що під сучасну пору „український нарід... виявити своєї волі не має змоги", мусимо додати, що він, український народ, виявив свою волю в 1918-19 роках січневими актами, які зобов'язують нас „в Україні і не в Україні сущих", навіть коли з того часу проминули десятиліття.

В оперті на ці акти екзильний Уряд Української Народної Республіки вносив кількакратно заяву про потребу заступити ним маріонетковий - підколоніяльний уряд т. зв. Української Соціялістичної Радянської Республіки в Організації Об'єднаних Націй (вперше в 1969 році), останньо з нагоди свого 65-річчя в 1985 році). Покищо ці заходи були без успіху почасті й тому, що українська діяспора не виявила ні в теоретичній, ні в практично-політичній площині всецілу підтримку свого екзильного Уряду, чи, як писала „Свобода" в 1975 році: „ми... не вміємо, чи не хочемо використати той незаперечний факт, що тут, в еміграції, маємо законних представників нашого останнього уряду в рідній землі, який не зрікся своїх прерогатив і не був їх позбавлений своїм народом, а був змушений залишити батьківщину під навалою ворога-окупанта.

Кожна політично-думаюча людина в іншому народі вхопилася б за цей атут у боротьбі за суверенність. А в нас він недоцінений і марнується..." (Ю. Юриняк).

Ярослав Рудницький

Оттава, Онт.

ЗБІРКИ СКАТАЛОГОВАНІ

В ч. 140 „Свободи" з 25-го липня ц.р. був поміщений допис п.н. „Відбувся з'їзд діячів народного мистецтва", де була згадка про Український Музей-Архів в Клівленді. Згадка, на жаль, невірна і неповна. Не є правдою, як це каже допис, що етнографічний відділ Музею є нескаталогований, бо так цей, як і мистецький відділ є вповні упорядкований і вцілості скаталогований.

Ще гірша справа з книгозбірнею Музею, про яку в дописі немає ніякої згадки — так якби її взагалі не було. Фактом є, що ця книгозбірня нараховує понад 18,000 томів, в тому велика й прецінна збірка „Шевченкіяни", яку нам подарував основник і довголітній голова Управи Музею проф. Леонід Бачинський.

Емілія Завільська
діловод мистецького й етнографічного відділів

Степан Маланчук
діловод книгозбірні

Д-р Мирон Куропась

НАКЛЕПИ — ЦЕ НІЧОГО НОВОГО

Наші американсько-жидівські приятелі, які уважають, що українські американці надто сильно реагують на зусилля Бюра спеціяльних інвестигацій (ОСІ) і тих, що його піддержують щоб ідентифікувати та відібрати громадянство і виворити мнимих „нацистів" з нашої спільноти, не є свідомі того, яку ролю вже в минулому відогравала ініційована совєтськими чинниками фальшива інформація. Якщо б вони були свідомі того, то вони також знали б, що в ЗСА наклепи на українців — це нічого нового.

Протиукраїнська пропаганда в ЗСА на ділі розпочалася в 1933 році, коли президент Френклін Д. Рузвелт визнав уряд СССР. В документі, який відомий під назвою „Договорення поміж Рузвелтом а Літвиновим", ЗСА і СССР погодилися „не дозволити на творення або на осідок на своїй території ніякої організації або групи... яка має за ціль повалити... або сильно старатися змінити політичну систему".

Хоча СССР далі продовжав вишкіл агентів, які мали повалити капіталістичні устрої у цілому світі, він мав прохеннo відвагу вимагати від ЗСА щоб слідили за усіми американськими групами, які підтримували ідею зліквідування сталінського тоталітаризму. Одною з організацій, що підпала під розгляд ФБІ в 1936 році була Українська Гетьманська Організація, українсько-американське парамілітарне товариство, що поставило собі за ціль працювати над визволенням України з-під совєтського ярма.

Впродовж наступних трьох років американська комуністична партія, яка здобувала щораз більші впливи і її друзі з т. зв. Популярного фронту розпочали наклепницьку кампанію, яка мала за ціль поставити на рівні ноги українські націоналістичні стремління до свободи з ідеологією німецького нацизму. Багато американців, переконані пропагандою, яку ширили ліві кола, почали вірити, що усі форми націоналізму це нічого іншого як форми фашизму, який стоїть на перешкоді до світового миру, безпеки і поступу.

Ті обмані були такі переконливі у своїй кампанії скомпромітувати українсько-американську національністичну спільноту, що у 1939 році комісія Палати Репрезентантів для розсліду протиамериканської дії розпочала інвестигацію трьох найсильніших неконфесійних організацій — Української Гетьманської Організації, Організації Державного Відродження України і Українського Народного Союзу — за їхню мниму шпигунську діяльність на користь нацистської Німеччини. Коли, однак справу почало перевіряти ФБІ, її агенти не могли знайти ніякого сліду українсько-німецької конспірації в ЗСА. Навпаки, звіт ФБІ подав припущення, що всі ті твердження були видумані американськими сталіністами і їхніми прихильниками.

Але ніякі докази ФБІ не мали впливу на приятелів Сталіна в ЗСА. В 1940-их роках почали появлятися статті в просталінській газеті „Година" (оснований Лігою проти знеславлення Б'най Б'ріт в Чікаґо, як це ствердило ФБІ), в яких оскаржувано УНС, ОДВУ і УГО за шпигунство, яке мало на цілі підготовляти акти саботажу щоб перешкоджати у воєнних діях ЗСА і її „демократичного союзника" СССР. В тому самому часі Алберт Кан і Майкел Сеєрс, два захоплені сталіністи, опублікували книжку п.н. „Саботаж"! Тайна війна проти Америки", що було грубою атакою на цілу українсько-американську спільноту. Автори між іншим, твердили, що український щоденник „Свобода" це переходовий центр шпигунських вказівок з Берліну, Токіо і Риму".

Із посиленням атаки наклепів — українсько-американській спільноті було чимраз важче боротися. Через те, що Совєтський Союз під час війни був союзником Америки, борючись, „щоб зберегти демократію" і американська преса послідовно схилялася до совєтського погляду, який зображував Сталіна як доброзичливого та улюбленого лідера, який своє життя присвятив для добра свого народу. Критикувати такого союзника і такого лідера було б не лише актом антипатріотизму, але це могли б зрозуміти як зраду.

Взявши до уваги шкідливість наслідків наклепницької кампанії, президент

(Закінчення на стор. 4)

Лариса Мурович

Чудова книжка про українську писанку

Одарка Онищук; „Символіка української писанки", тверда обкладинка із золотими відтисками, накладом авторки, Торонто, 1985, вступне слово д-ра Богдана Стебельського, ст. 106, 29.50 кан. дол.

Українська громада дочекалась чудової книжки про символіку української писанки, яку написала мисткиня Одарка Онищук. Я з нею познайомилась ближче у Ворм Мінерал Спрінгс на Флориді, де вона живе з чоловіком в зимових місяцях. Це невеличка ростом жінка, але з великою душею! А які працьовиті її дрібні руки! Ми відвідуємо одна одну і стрічаємось на проходах. Теми наших розмов завжди концентруються на писанках і поезії. Мисткиня дуже любить поезії, бож писанки й поезії споріднені образним висловом.

Одарка Онищук народилася на Лемківщині й дуже нею дорожить. На еміграції, від перших днів, коли сенаторка Олена Кисілевська приїхала до Канади, була активна в СФУЖО. Обдарована гарним голосом, була співосновницею жіночого хору „Арфа", який від 1950 року давав багато концертів. В тому часі вона познайомилась із писанкарським мистецтвом і з любов'ю почала його вивчати й плекати. Мисткиня також відома як малярка і малярський талант спонукав її до глибших студій. Першим її учителем малярства був мистець Петро Магденко. Вона рівночасно студіювала в Торонто в коледжі мистецтва і, як членка УСОМ, разом з іншими виставляла свої картини мальовані олією й акварелею. Вона мала й шість особистих виставок. Одначе, писанкарське мистецтво, мабуть, перемогло. Про це свідчать її слова: „писанкарство є моєю найбільшою любов'ю"!

(Закінчення на стор. 3)

Марта Р.

ЦЕ БУВ ОСТАННІЙ ПРАЗНИК В УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ

I

Наближалося свято Преображення Господнього — Спаса 19-го серпня (тоді ще всі українці святкували за Юліянським календарем). В селі С. тоді був празник. Туди вже зранку в цей день з'їжджались з поблизьких сіл священики з родинами, народ святково прибраний сходився великими родинами з довколишніх сіл, церкви рідко коли вміщували вірних, так що прицерковні площі (ми їх називали цвинтарями) заповнювалися вірними, бо мало котра церква могла їх вмістити.

Починалася торжественна Служба Божа, яку відправляло багато священиків, звичайно, під проводом отця декана, співали змішані церковні хори, часто священики сповідали вірних біля церкви, сотні приступало до Святих Тайн. По Богослужбі вірні з кошичками в руках, наповнених яблуками, грушами й іншими овочами, уставлялись довкола церкви і священики святили садовину.

А потім все село вилягало на вулицю: всі — балакучі, розсміяні, багато дітей і молоді. (Шкода говорити, щоб навіть головною дорогою біля церкви міг проїхати віз!). Ввечері для молоді часто відбувались у читальнях „Просвіти" танцювальні забави.

Після Богослужби у пан-отця починалася гостина. Під вечір з'їжджалось на плебанію ще більше молоді, особливо студентів і старших гімназійних учнів, бо всі добре знали, що празник — це не тільки церковне свято, але й танцювальна забава, без якої празник не був би празником!

Гімназистка Ася вдоволено приготовлялась їхати на празник до дальших своїх родичів в селі С. Треба було перш за все мати нову сукенку, а згідно із тодішньою модою в серпні сукенка мусіла бути з легкої білої вовни, прибрана чорним оксамитом.

Та ось заковика. Недовго перед празником захворів батько Асі, і хоч уже був майже видужав, усе ж таки лікар радив залишитись вдома, бо кількагодинна подорож по не дуже вигідних вибоїстих дорогах могла бути для нього надто виснажлива. Зроблено родинну нараду і рішено вислати Асю під опікою двох старших панів, приятелів родини.

Пізно після полудня у згаданому вже селі, візок „зі швунгом" заїхав перед ганок плебанії. Опікуни Асі зручно зіскочили з візка і один з них подав їй руку для підтримки. Скоро на веранді появилася дружина пароха цього села. Привітались. П.С. попросила чоловіків ввійти з веранди до вітальні, а Асю взяла під руку і повела до бічної кімнати переодягнутись і причепуритись. В цілому домі гомоніли вже звуки танцювальної музики. Ася якнайшвидше розчісувала свої довгі кучері і надягала „з голки" сукенку, бо вони вже самі танцювали...

У дверях стануля пані С.:

— Готово?

— Готово!

І повела Асю найперше до їдальні, щоб представити гостям. Було вже по обіді. Гості, переважно старші пані і панове, сиділи тихо ще при столі, а хто у фотелях, і гуторили. Із сусідньої кімнати, від якої відхилились двері, долітали поодинокі слова: „перших", „других", „третіх", „мізерка"... „пас".

Пані С. представила Асю, виправдала неприсутність батьків, а Ася представилась господарям і всім гостям від них привіт.

Одна зі старших пань, прикладаючи до очей пенсне і, оглядаючи Асю від стіп до голови, презирливо запитала:

— А панна так сама подорожує?

Ася витримала презирливий погляд і саркастичний вислів та самовпевненно відповіла:

— Ні! Я приїхала під опікою приятелів моїх батьків: полковника Галицької Армії пана Д.Т. і професора української гімназії „Рідної Школи" І.В.

— О! То інший світ тепер настав, — додала ця пані, — за наших часів такі молоді дівчата таки самі по празниках без батьків не їздили!

„Бо то були їхні часи, а тепер наші!", — подумала Ася, але вголос висловити цього не посміла.

А із сусідньої вітальні так і лялись звуки вальса Штравса. До Асі підійшов полковник і попросив її до танцю, вона пішла. Полковник танцював вправно і гарно, але Ася раз-у-раз зиркала по залі, шукаючи молодих облич.

Нараз у дверях веранди пристанули двох юнаків: вищий з них — чорноокий красунь і дещо нижчий від нього в окулярах. Такі шикарні! Вони споглядали по танцюючих парах, перекидувались словами і час-від-часу підсміхались.

— Хто ці хлопці? — запитала Ася свого партнера.

— Це кузени наших господарів. Вони перебувають на вакаціях у сусідстві і певно приїхали на празник. Я був тут кілька тижнів тому і пізнав їх. Гарні хлопці? Ні?

Хтось крикнув:

— Панове відбивають!

У цій хвилині обидва молодці побігли поміж танцюючі пари. Цей в окулярах підбіг до Асі.

— Чи можу просити?

Полковник відступив, а молодий чоловік представився:

— Називаюся Степан Ш. — І поплили у танку. Ася скоро дізналась, що її новий партнер — це учень Української Академічної Гімназії у Львові, що молоді там уже вміють танцювати американські танки „танго", „фокстрот" та інші.

— А я хоч „провінціялка", — якось завважила Ася, — також уже знаю модні американські танки, бо до нашого містечка загостив якийсь молодець зі Львова і вів курс модних танців, який я закінчила.

Проголошено перерву. До Степана підступив його друг. Стефко представив його Асі, (Ромко Б. Таке було його ім'я), перекинувсь кількома словами зі Стефком і вони обидва зникли з кімнати, відпровадивши Асю до крісла. За короткий час повернулись із жмутом нот в руках і щось переговорювали з акомпаньятором, потім вона стишено грала на фортепіяні щось алегро, щось анданте, потім вдарила сильніше по клявішах, а Ромко проголосив:

— Тепер покажемо вам модні американські танці, хто з пань знає вже ці танці?

Закінчення буде.

ЗВЕРНЕННЯ

ЗУАДК до української громади в ЗСА

В суботу, 11-го травня ц.р., Рада Директорів ЗУАДК на своїх річних нарадах прийняла дуже важливе та далекойдуче рішення — прийти з допомогою українським поселенцям в Бразилії закупом землі для мало- та безземельних селян. Досить поважний відсоток наших хліборобів-поселенців в Бразилії або не має власної землі, або мають малі господарства, які не можуть забезпечити прожиток для їхніх родин. Рада Директорів ЗУАДК вирішила провести в життя перший етап цього проєкту закупу землі для без- та малоземельних селян в Прудентопільській окрузі, Парана, де скупчення наших поселенців є дуже велике, і доручила Екзекутиві створити початковий Земельний фонд ЗУАДК для Бразилії у висоті 50,000 дол.

Адміністрацію цього Фонду провадитиме Громадський комітет у Прудентополі, до якого входять представники української католицької і православної Церков, Українського Хліборобсько-Освітнього Союзу, Товариства Прихильників Української Культури, Товариства „Соборність" та інших діючих на тому терені українських організацій. Селяни, які набудуть землю завдяки позичці від Земельного Фонду ЗУАДК для Бразилії, будуть зобов'язані цю позичку сплатити на протязі від 5-ти до 10-ти років. Таким чином, існування Земельного фонду буде забезпечене на довший протяг часу, а допомога в закупі землі може бути побудована на тривких основах.

Екзекутива уже відкрила конто ч. 01-09-003748 для цього Земельного фонду ЗУАДК для Бразилії в Українській Щадниці у Філядельфії. До нього уже вплинули такі суми: пожертва д-ра М. Ценка — 10,000 дол. і ЗУАДК — 20,000 дол., разом на цьому конто є вже 30,000 дол. Для здійснення першого етапу проєкту закупу землі в Прудентопільській окрузі потрібно ще щонайменше 30,000 дол. Екзекутива ЗУАДК звертається цією дорогою до української громади в ЗСА за фінансовою піддержкою і щиро вірить, що цей далекойдучий проєкт буде також належно підтриманий Суспільною Службою Канади та Світовою Радою Суспільної Служби СКВУ. Екзекутива надіється, що усі наші фінансові установи, професійні товариства та організації складуть поважні дотації на цей фонд.

Українська громада, яка дає подиву гідні зразки жертвенности, напевно, і цим разом відгукнеться щедрими пожертвами на цей дуже важливий для нашої спільноти господарський проєкт. Допоможім нашим хліборобам в Бразилії набути землю, на якій вони зможуть самостійно працювати. Цієї допомоги їхніх братів і сестер ані вони, ані їхні діти ніколи не забудуть.

Жертвуймо щедро на Земельний фонд ЗУАДК для українців в Бразилії, пересилаючи гроші на адресу ЗУАДК з допискою „Земельний фонд": United Ukrainian American Relief Committee, Inc. 1319 West Lindley Ave. Philadelphia, Pa. 19141.

Екзекутива ЗУАДК

„Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи". Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріялу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

Відбулася Відправа сеніорських куренів і крайових булав УПС

Ню Йорк, Н.Й. (Р.Б.) - Тут в приміщенні Пластової домівки відбулася 8-го червня ц.р. цілоденна відправа сеніорських куренів і крайових булав Уладу Пластового Сеніорату, у якій взяли участь представники куренів і булав.

Відправу відкрив о год. 10:15 вранці головний булавний УПС пл. сен. Василь Мочула, привітав присутніх, між ними голову ГПБ пл. сен. В. Янішевського, голову ГПР пл. сен. В. Яворського, пл.сен. А. Фіголя з Німеччини, пл. сен. Я. Гладкого, голову КПС в ЗСА пл. сен. Е. Гойдиш і голову КПР пл. сен. І. Сохана та запропонував програму, яку прийнято без змін. Окремо головний булавний привітав ще редактора „Слова" пл. сен . Романа Барановського із його 80-ліття і передав йому його карикатуру.

Після відчитання протоколу з попередньої відправи голова ГПБ пл. сен. В. Янішевський виголосив слово на тему „Сучасні питання Пласту і завдання на майбутнє". Доповідач вказав на деякі недоліки в громаді, зокрема в Пласті, на байдужість, занепад діяльности, та про вплив Пласту на нашу громаду в діяспорі. Для покращання цього стану доповідач радив присвятити більше уваги праці з молоддю, виховним завданням, важливості звертати увагу на традиції тощо.

Голова ГПБ пропонує ряд гасел праці, які мають обов'язувати в наступних роках, саме: на 1986 рік — „За прадідівську славу", 1987 рік — „За батьківську землю" і в 1988 році — „За віру Христову".

Він також перестеріг перед солом'яним вогнем і вказав на потребу муравлиної праці в нашій організації.

Пл. сен. А. Фіґоль виголосив доповідь на тему „Допомога пластунів у закінченні Енциклопедії Українознавства". Доповідач вказав на підготову до 3-го Пластового Конґресу, перша сесія якого вже відбулася минулого року в ЗСА, який має дати візію майбутнього Пласту, порушив питання мови і унапрямлення на роки. Сеніорат на протязі 40 років вніс вклад у культурно-наукове життя своєю діяльністю і участю у праці при виданні монументальної ЕУ. Цю працю і ідею треба капіталізувати далі, бо це приклад, як має виглядати праця в громаді. Тепер є зворотний момент з ЕУ і треба подбати про створення мільйонового фонду для продовження діяльности ЕУ. Енциклопедія Українознавства-це не ефемеридна справа, але вічна, бо це продовження української діяспори. Пласт повинен бути в авангарді цього діла і його реалізації.

На тему „Роля сеніорату в громадському житті" і 1000-ліття Хрищення Руси-України" заплянововано цикль доповідей у майбутньому.

Після доповідей звітували представники куренів і крайових булав УПС, і прочитано надіслані звіти.

Звітував також редактор „Слова" пл.сен. Роман Барановський, який досі зредагував 29 чисел цього постійного журналу пластового сеніорату. За 1985 рік вийшло вже два числа, а постійно появляються чотири числа річно.

Присутні висловлювалися також на тему „Пластового Шляху" та прийняли внесок пл. сен. О. Кузьмович, щоб в майбутньому редактор „Пластового Шляху" був присутній на таких нарадах.

Пл. сен. Ярослав Рак звітував як голова Підкомісії УПС III-го Пластового Конгресу, і ствердив, що до цієї справи немає зацікавлення людей.

Пл. сен. В. Мочула повідомляє, що ГБ УПС одержала листа від голови Секретаріяту СКВУ пл. сен. П. Саварина з проханням і в очікуванні підтримки УПС Секретаріятові СКВУ.

Черговий з'їзд УПС рішено відбути в квітні 1986 року.

Р.Б.

Чудова...

(Закінчення зі стор. 2)

У згаданій уже громаді ім. св. Андрія на Фльориді Одарка Онищук давала доповіді з прозірками і виставила перед Великоднем ц.р. велику кількість своїх барвистих писанок, вони швидко розійшлись, а один любитель цього мистецтва відразу набув 50 писанок. Частина приходу, самозрозуміло, пішла на цілі громади. А тепер послухаймо, які популярні її писанки в Канаді. В минулих десятьох роках вона з великим успіхом брала участь в національних виставках міста Торонто на показі т. зв. „Великодніх столів" і на всеканадських імпрезах на Онтаріо Плейс, де КУК уже п'ять років організує „Український День". Одарки Онищук 106 писанок прикрашують канадський музей в Оттаві, а 150 — музей „Українська Спадщина" в торонтонській Кассаломі. Крім того вона виставляла писанки в мистецькій ґалерії подружжя Шафранюків і, у бібліотеках Торонто. Вона провадить курси писанкарства для українських студенток і вчить мистецтвознавство пластову молодь, як предмет для третьої пластової проби. Не раз вона поміщувала в пресі статті на мистецькі теми. Цього ж року видана книжка п. з. „Символіка української книжки" є короною її довголітньої праці. Вступне слово відомого мистецтвознавця Богдана Стебельського стверджує, що „книжка Одарки Онищук дає вичерпні інформації не лише відносно писання писанок фахової писанкарки, але й як дослідника історії писанок в Україні на усіх її етнографічних районах. Її праця дає основні інформації про значення символів в орнаментації писанки, оперті на багатій етнографічній та археологійній літературі, як теж і на власних спостереженнях із життя на рідних землях, а зокрема на її багатій традиціями української духовости Лемківщині. Треба сподіватися, що її праця буде використана не лише любителями та мистцями, але й діячами культури, зокрема музейними працівниками, організаторами виставок народного мистецтва та викладачами української культури в рідних шлолах. „Після вступної статті д-ра Б. Стебельського, президента НТШ в Канаді й члена Наукової Ради при СКВУ, слідують дві статті про символіку української писанки англійською та французькою мовами. В цій чудовій книжці є 28 таблиць із знімками кольорових писанок з усіх районів України і 29-та з оригінальними писанками мисткині. За посвятну працю для української культури дав належне признання Одарці Онищук покійний уже поет Левко Ромен, присвяченим їй віршом:

Хай святиться творчість
рук,
Що з охоти, без принук
На цій грудочці малій
Символом поклала свій
Задум, — той епохи чар;

Людський хист —
теж Божий дар!

Книжку „Символіка української писанки" можна замовляти в „Арка Вест" Торонто в ціні 29.50 кан. долярів, а з-поза Канди 25 амер.. дол. або в авторки:
Odarka Onyschuk, 221 Willowridge Rd., Weston, Ont., Canada, M9R 3Z9.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Делеґація...

(Закінчення зі стор. 1)

10 осіб із завданням репрезентувати українське жіноцтво на світовому Форумі, що на ньому розглядалися справи жінок усього світу, для покращання їх долі, познайомити світ з проблемами українського народу, бо жінка України не має права цього зробити.

Діяльність українок дуже обмежена тому, що українські світові організації не мають навіть статусу „обсерватора", а тому дія скомплікована.

Делеґація СФУЖО складалася з таких осіб: д-р Марія Квітковська, голова СФУЖО, Олена Процюк, заступник голови, д-р Марта Богачевська-Хом'як і Дора Рак, усі з ЗСА; Христя Ісаїв, Марія Долішна з Канади; Ірина Спех з Німеччини. Оплачували самі свої кошти подорожі і перебування: Остап Квітковський із ЗСА, Ірина Малицька з Торонто і Софія Петрашко з Монтреалю, Канада.

З днем 27-го липня ц.р. делегація СФУЖО на конференції ОН Декади Жінки в Найробі, після тритижневого там перебування закінчила свою працю і повернулася 28-го липня 1985 року.

Запляновану діяльність Екзекутивою і Комісією зв'язків СФУЖО виконано в рамках можливостей:

Семінар на Форумі на тему „Жіночі організації і їх роля в розвитку" відбувся 15-го липня. Доповіді виголосили: д-р М. Богачевська-Хом'як і мґр О. Процюк. Було досить зацікавлених учасників цією темою, що охоплювала аналізу українських жіночих організацій та сучасний стан в Україні, їх ролю в порівнянні до країн, що саме тепер є в стадії початків жіночого руху.

Між учасницями було дві представниці СССР (одна росіянка і одна українка) та кілька сприяючих їм делеґаток з інших країн. При вході на залю був стіл з інформаційною літературою, що цікавила публіку.

Пресова конференція відбулася 16-го липня в Гілтон готелі. Раніше Х. Ісаїв доставила повідомлення до всієї преси в Найробі і запрошення-повідомлення журналістам. На конференції були заступлені газети: „Kenya Times", „Weekly Review", „The Standard", „The Standard International", UPI, Xinhua, „Viva Magazine", „Women and Ten", „London Daily Mail", „National Papers", „Voice Kenya" Radio and TV, „Voice of America", NBS — California та радіостанції „Голос Кенії", „Голос Америки".

Одинокий мужчина в делегації СФУЖО. Остап Квітковський, радо всім і все помагав. При столі Марія Квітковська і Ірина Спех приготовляють інформативні матеріяли.

Після пресової конференції СФУЖО координатор Христина Ісаїв гостить кенійських журналістів.

Виступали: Х.Ісаїв — про людські права і українських політичних в'язнів у СССР; М. Богачевська-Хом'як про український жіночий рух і сучасний стан в Україні, М. Долішна про нищення Церков в Україні. Опісля були запити. Роздано інформаційні течки. Також була виставка, по-мистецьки влаштована, з виданнями, інформаційними матеріялами, що їх із зацікавленням брали журналісти.

Делеґація влаштувала прийняття для учасників пресової конференції та запрошених гостей-делегаток, що з ними українки мали вже нагоду зустрічатись раніше і які цікавилися українськими справами. В товариських розмовах нав'язано дальші знайомства і контакти з делегатами інших народів, які цікавилися українськими проблемами.

На площі біля приміщення Форуму в університеті вдалося дістати місце на виставку, яка відкрилася 17-го липня. Інформаційний матеріял дуже скоро розходився. Приходили й репортери та фільмувала телевізійна станція з Каліфорнії.

На закінчення Форуму 19-го липня делегатки постаралися про релігійну відправу в церкві Карібу, яку призначено на час Форуму для делегацій різних конфесій. Католицький священик о. Бирку провів молитви. На вступі М. Долішна пояснила, що „ми бажаємо помолитися за українських жінок, цілий нарід, за українські родини, які терплять в Україні, бо там уряд СССР нищить українську Церкву і забороняє молитися". Перед прикрашеним вівтарем святим образом і українською вишивкою взнеслися спільні молитви та пролунали українські церковні пісні. Були присутні й неукраїнські делегатки. Опісля подано малу перекуску.

В першому тижні делегаток прийняв американський амбасадор Джералд Томас. Авдієнція була дуже прихильна, при каві; амбасадор інформував про Кенію і американську участь у конференції, а делегатки про українські жіночі організації об'єднані в СФУЖО та проблеми українського народу.

До німецького амбасадора пішла І. Спех, делегатка СФУЖО з Німеччини. Всі делегатки були на прийнятті влаштованому для канадійок в Гілтон готелі.

М. Долішна, як член управи СФУЖО, була часто в контакті з їх делегацією і інформувала про українські справи та передала інформаційний матеріял. Вона також брала участь як кореферентка на їхньому семінарі на тему „Праця жінки і незаробіткова праця жінок".

Члени делегації брали участь в різних семінарах і під час дискусій можна було просунути ту чи іншу справу. Як акредитовані члени преси, делегатки брали участь в інформаційних конференціях для преси і на цьому терені мали нагоду знайомитися з урядовими делегаціями, в товариських зустрічах роздавати інформаційні матеріяли, квартальник (англомовний) „Українки в світі" чи відзначки кн. Ольги. Делегація внесла заяву до американської делегації з проханням включити справу української жінки-в'язня до своїх резолюцій (подібне внесено до канадської делегації ще перед від'їздом на конференцію). О. Процюк внесла заяву до конференції ОН, як представниця організації Світового Союзу Матерей (МММ) з осідком у Парижі. Ця організація має статус обсерватора, як неурядова організація. В заяву була включена справа порушена на українському семінарі щодо важливости жіночих організацій в процесі розвитку та звернено увагу на порушення прав людини в країнах Східньої Европи, в Азії і країнах Південної Америки.

Представниця „Голосу Америки" подавала інтерв'ю з поодинокими делегатками в Україну.

З діяльности 12-го Відділу УЗХ в Чикаґо

Раніше цього року відбулися Загальні збори чикагського 12-го Відділу Українського Золотого Хреста, який, маючи за собою 50-літнє існування продовжує успішно розгортати свою працю.

Зборами проводила президія у складі А. Кузик—предсідник, М. Громяк—заступник, і Е. Петришин—секретар. Звіт із дворічної діяльности відділу подала Орися Яремович. У звітному періоді відділ відбув 20 сходин, зорганізував чотири мистецькі виставки, які завжди проходять з великим успіхом. Зорганізовано теж два базари з продажем мистецьких картин, вишивок і кераміки. Відбуто дві товариські новорічні зустрічі для членів і запрошених гостей і одну просфору. Всі ці імпрези проходили в дружній атмосфері. Окремою імпрезою для ширшого громадянства був традиційний вже „оселедець" з вечерею, мистецькою програмою і „бінго". Саме ця імпреза завжди приносить відділові прибуток і збільшує популярність нашої суспільно-харитативної організації. Жертвенні члени не пошкодували труду, щоб піти з колядою, яка теж збільшує фінанси нашої організації. На жаль, в цій саме ділянці, як це ствердила голова, відділ відчуває брак нових молодих сил.

Потім звітували окремі референти—організаційна, господарча, імпрезова, пресова і суспільної опіки. З них на окрему увагу заслуговує ця остання, яку від восьми років очолює Марія Громяк. Ця референтура підтримує постійні зв'язки з українськими поселенцями Арґентини, Бразилії, а теж з українцями Польщі й Югославії. За минулих два роки відділ Суспільної опіки чикагського відділу УЗХ вислав 188 пакунків із одягом і харчами для найбільше потребуючих земляків поза Америкою, а теж грошових допомог і стипендій для молоді на суму 6.421 дол.

Слід пригадати, що поштові оплати за висилку таких пакунків досить коштовні і тому референтура Суспільної опіки при кожній нагоді шукає необхідних фондів для цієї цілі. Крім цього, 12-ий відділ УЗХ кожного року приходить з грошовою допомогою різним місцевим культурним і виховним організаціям, зокрема молоді.

В дискусії, що слідувала, заторкнено деякі актуальні справи з діяльности відділу, а теж стверджено, що праця Управи у звітньому періоді, заслуговує на повне признання і вирізнення. Після признання авсолюторії уступаючій управі, Номінаційна комісія у проводі з Галею Сосенко запропонувала склад нової управи, яку одноголосно вибрано.

Участь у зборах взяла теж голова Централі УЗХ — Наталка Іванів, а присутній як гість у Чикаго — голова Централі ОДВУ Дорожинський з дружиною коротко розповів про свої враження з подорожі до українських поселень у Бразилії. За його словами, допомога, яку УЗХ і інші організації висилають до наших вкрай потребуючих земляків—це Божа благодать...

Склад нової Управи 12-го Відділу УЗХ: О. Яремович—голова, І. Міськевич і А. Стародуб—заступниці голови, Е. Петришин—секретар, Л. Мудра—протоколярний секретар, І. Гарасовська—скарбник, О. Лехнюк—заступниця, А. Кузик—культ. освітня референтка, Л. Мудра—заступниця, І. Семкович—організаційна референтка, О. Семчишин—пресова. До імпрезової комісії вибрано пань: Е. Бялу, Е. Ястрембську і І. Радловську. Головою суспільної опіки відділу вибрано знову М. Громяк, а членами І. Климків та А. Заяць. До господарчої комісії ввійшли: Л. Шандровська, Г. Сосенко, І. Крайник. Прапороносцем відділу є дальше Е. Мерза. До Контрольної комісії вибрано: О. Масник, Г. Артюшенко.

На закінчення зборів голова О. Яремович подякувала за вибір і подала плян праці 12-го відділу на майбутнє. Одною з найважніших точок цього пляну є організація нового молодечого відділу УЗХ в Чикаго, а теж більша допомога старшого віку громадянам, що опинились в домах для старших людей, якими—в порозумінні з Бюром Сусп. Опіки—треба відповідно заопікуватись.

Нові імпрези УЗХ

Першою після Загальних зборів імпрезою нашого відділу був традиційний 23-го березня 1985 року „Оселедець" в репрезентаційній залі парафії свв. Володимира і Ольги. В мистецькій частині імпрези виступили зі своїм репертуаром д-р І. Рудавський (спів) і д-р В. Касараба (фортепіян), які не вперше захопили присутніх своїм високомистецьким виконанням, а що їм належиться щира подяка.

До успіху вечора причинилась теж вийнятково гарна декорація столів з їжою. Програму вела Леся Мудра, яка написала на цей вечір окремий вірш. Після вечері відбулося бінго. В цілому вечір пройшов дуже успішно і управа дякує всім учасникам його за підтримку нашої допомогової організації.

Другою імпрезою була мистецька виставка І. Вижницького, що виставив понад 100 картин. Це були олії багаті в кольори, повні експресії мистецького задуму. Вступне слово про мистця виголосила відома у нас мисткиня Марія Гарасовська-Дачишин. Виставку відвідало приблизно 200 осіб. На її закінчення відбулось спільне свячене з участю панства Вижницьких і запрошених гостей. Такі імпрези,—як це відмітила у своєму слові голова,—з'єднують і збільшують членство нашої організації.

О. С.

Наклепи...

(Закінчення зі стор. 2)

УККА Степан Шумейко на конвенції Українського Конгресового Комітету в 1944 році заявив: „Просто тому, що ми хотіли, щоб наші земляки в нашому рідному краю втішалися такими самими привілеями свободи і демократії, якими обдарила нас доля тут в Америці, ми стали предметом немилосердних атак цих осіб, які ставились із ненавистю до ідеї про вільну і демократичну Україну".

Працюючи і підготовляючи свій ґрунт під час війни, штаб Сталіна, який поширював дезінформацію, продовжував її після війни. Всі переміщені особи, які відмовляються вертатися до Совєтського Союзу, — вони кричали на всі лади, — є нацистськими коляборантами. Деякі американці повірили в цю брехню, в наслідок чого постала „Операція Кілгол", безславна примусова репатріяційна програма, під час якої Америка і її західні альянти заслали мільйони чоловіків, жінок і дітей в невільництво і смерть до концентраційних таборів совєтського Сибіру. І якщо б не зрозуміння генерала Двайта Айзенгавера, який покінчив із схоплюванням невинних цивільних осіб, і якби не співчуття їхній долі президента Гаррі Трумана, який переконав Конгрес, щоб встановити Акт Переміщених Осіб, — було б згинуло ще багато-багато тисяч осіб.

Колишній директор ОСІ і автор книжки „Тихі сусіди" роз'їжджає сьогодні по всій країні, заявляючи, що головною метою встановлення Акту Переміщених Осіб було створити пристань нацистам і воєнним злочинцям в Америці. Він дякує совєтам за їхню співпрацю і вихвалює їх за їхню готовість постачати докази проти колишніх переміщених осіб.

Чарльз Ґіґен, автор книжки „Американська сфастика", ідентифікує УГО і ОДВУ як нацистські шпигунські організації і причіпає часописові „Свобода" ярлик — „офіційної фашистської газети".

І Ліга проти знеславлення Б'най, Б'рит ще раз суґерує, що український антикомунізм в дійсності є покришкою, за якою ховається нацизм.

Ні, я не думаю, що українська спільнота реагує перебільшено. Ані я не думаю, що ми параноїки. Ми саме почали викривати 50-річну конспірацію — а конспіраторам це не подобається.

Вийшли...

(Закінчення зі стор. 1)

mesky, Edmonton-Toronto, 1980).

No.25 Elem. Ukrainian 2, $9; No. 25A Instructor's Manual, $8, No.25B Tapes $25 (Units 6-10).

No. 26 Intermediate Ukrainian, $12, No.26A Instructor's Manual, $8, No. 26B 5 Tapes, $25, (Units 11-15).

No. 27, Inter. Ukrainian, 2, $12, No. 27A Instructor's Manual, $8, No.27B, 5 Tapes, $30, (Units 16-20).

Вказівки для вчителів висилаються тільки на замовлення з університетів для вживання в університетських програмах (один примірник на кожного вчителя) Ціни включають пересилку. Якщо замовляється більша кількість однакових матеріялів, на них дається знижку 20 відсотків, однак тоді додається кошт пересилки.

ЗАПИСНИК „СВОБОДИ"

Редакції щоденника „Свобода" і „Українського Тижневика" повідомляють своїх читачів, що можна диктувати оголошення, наглі посмертні згадки і термінові вістки, телефонуючи на число (201)434-7022 протягом 24 годин на добу.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, під проводом інж. Романа Ракочого, ст., подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановані такі турніри:

30-го серпня - 2-го вересня — УСЦАК крайові
14-15-го вересня Запрошеневий УНС
28-29-го вересня Подвійні гри Пласт
12-13-го жовтня КЛК.

Українсько — Американський день в Баффало

Влаштовування Українсько - Американського Дня в Баффало, що його від 1972 року з року в рік проводить місцевий Відділ УККА, ввійшло вже у звичай. Цей особливий для баффалійської української громади день - уже чотирнадцятий із черги - відбувся в цьому році, в неділю, 4-го серпня, на площі української католицької церкви св. Василія Великого в Лянкастері, біля Баффало.

Українсько-Американські Дні в дечому подібні до себе, але дечим і різняться. Різняться перш за все гаслом, під яким вони приходять. Цьогорічний Українсько-Американський День пройшов під гаслом „Рік Української Молоді". Імпреза, про яку мова, мала декілька питоменностей, які допоможуть зберегти її в пам'яті. Перш за все слід згадати про спеціяльно випущені з тієї нагоди жетони, що їх учасники одержували при вході на площу. Жетони проєктував мистець Мар'ян Борачок. Вони відповідали гаслу, під яким влаштовано цьогорічний Українсько - Американський День. Колекціонери пам'яток матимуть нагоду збагатити свої колекції цінним надбанням. Подібним до жетону змістом промовляла теж і декорація, яку мистець Мар'ян Борачок примістив на задньому пляні естради, на якій проходила офіційна частина імпрези.

Українсько-Американський День офіційно відкрила коротким словом голова Відділу Даша Процик і дальше ведення програмою передала д-рові Андрієві Дякунові, місцевому адвокатові, що є містоголовою відділу УККА. Ще перед тим зформовано президію, до якої увійшли представники організованого громадянства з духовними отцями на чолі: о. д-ром Павлом Іваховим, о. протоєреєм Богданом Сенцьом і о. Володимиром Вербицьким. Офіційну частину розпочато й закінчено молитвою. Молитви провели о. д-р Павло Івахів і о. прот. Богдан Сенцьо. Після початкової молитви складено приречення вірности американському прапорові. Церемонію провів попрошений до цього представник мадярської громади Тібор Баранський, який займав місце в президії. Відповідну до гасла доповідь виголосив член Екзекутиви УККА в Баффало Ігор Чмола. Промовець підкреслив у доповіді ролю родини у виховані молодого покоління. Промовляли ще кандидатка на суддю стейтового Верховного суду п-і Міколь (до речі: становище судді вона займає і тепер, а старається про перевибір). П-і Міколь виступила з привітом для української громади. Промовляла польською мовою, виправдавшись, що української не знає. Після неї промовляли д-р Едвард О'Коннор і його син адвокат Марк О'Коннор, оборонець Івана Дем'янюка. Виступ д-ра Едварда О'Коннора був пов'язаний із врученням йому грамоти ЗУДАК-у як признання за його допомогу українським скитальцям в часі їхнього переселення до ЗСА. Слід при тому пригадати, що д-р Е. О'Коннор був у повоєнних роках комісіонером американського Уряду для справ „переміщених осіб" у Німеччині. Адвокат Марк О'Коннор у своєму виступі порушив також і справу безпідставних наклепів на українців, наче б то вони були нацистськими коляборантами. Українці, згідно з думкою промовця, повинні проводити протиакцію.

Офіційну частину програми Українсько-Американського Дня Даша Процик використала для того, щоб поіформувати громадян про надання відділові УККА в Баффало Світовим Конгресом Вільних Українців грамоти за акуратне виконання обов'язків супроти СКВУ, а особливо за фінансову підтримку. Грамоту перебрав референт УНФ, який рівночасно займається збиранням фондів для СКВУ. При цій нагоді референт УНФ Василь Пристийко склав подяку своїм співпрацівникам і тим громадянам, які підтримують СКВУ.

В офіційну частину була включена мистецька програма, яку своїми виступами виповнив відомий танцювальний ансамбль „Дунай" з Канади, Сейт Катаринс, під проводом свого довголітнього, невтомного керівника Ореста Самця. Не вадить згадати, що того самого дня „Дунай" виступав у пізніших годинах ще на одній імпрезі, яка відбулася в Чіктоваґа біля Баффало. Цей факт є теж одним із доказів популярности ансамблю „Дунай".

Весь час по площі лунали мелодії українських пісень із грамофонних записів.

В часі імпрези можна було придбати картини, дещо з українського народного мистецтва, книжкові видання з книгарні Евгена Луковського. На льотерії можна було виграти цінні речі. Кухня під зарядом членкинь ОЖ ОЧСУ забезпечила учасників імпрези смачними стравами, а бара - напитками. До успіху імпрези, безперечно, причинилася прекрасна погода, яка вплинула і на численну участь громадян у імпрезі (коло 700 осіб), і на перебіг всієї імпрези. Між присутніми було немало молоді.

Михайло Лоза

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

ДЕЯКІ ПОПРАВКИ

У статті О. Луцькова п.з. „День у Чигрині" („Свобода", ч. 150 з 8-го серпня ц.р.) треба читати: „На обох викарбовано написи. На першому: 'Спи спокійно, мій Друже, а я сиплю нев'ялі квіти на Твою могилу. Дружина' ". Має теж бути: „Тоді ж під час такого наскоку загону ВЧК на Чигирин було розстріляно гурт національно свідомих українців, а в тому числі мужа і доньку вчительки з чигиринської школи". — Ред.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" – Кларкставн С.К. 2:0

Юніон, 9-го серпня. Це були останні і рішальні змагання про вхід до фіналу за чемпіонат турніру копаного м'яча фірми ДАБ.

Здобувши третю за порядком перемогу, цим разом з німецьким клюбом Кларкставн 2:0, „Ч. Січ", не стративши жадної точки, ввійшла до фіналу, в якому 23-го серпня цього року зустріне „Доверс Страйкерс", першуна підгрупи „Б".

В звітовій зустрічі „Січовики" показали гарну, цікаву й змістовну гру, в якій ввесь час надавали тон. Вже в 4-ій хвилині наш напад створив можливість до відкриття конта ґолів, одначе м'яч із стрілу Андрія Бакуна щасливо для німців попав у поперечку їх воріт. Все таки „нещастя" не оминуло завзятих гостей, коли в 10-ій хвилині оборонець, рятуючи критичну підворітню ситуацію, післав м'яч у сітку власних воріт. Після цього обидва напади створили ще декілька можливостей до здобуття чергових ґолів, але оборонці і особливо воротарі ліквідували усі небезпеки. Образ гри не змінився і після перерви. „Січовики" тримали ініціятиву, німці проводили спорадичні контратаки, але без успіху. В 14-ій хвилині знову Бакун післав м'яч у напрямі воріт суперників, воротар зумів його відбити, одначе Сабо цільним ударом встановив вислід зустрічі 2:0.

Таким чином „Ч. Січ" перемогла усіх трьох суперників Космополітальної ліґи і цим самим задержала престиж чемпіона Ню Джерзі.

Склад „Ч. Січі": Хамуляк, Ромійо, Сирчвил, Зулійо, Павлюс, Брієнза, Мазур, Саба, А. Бакун, Д. Бакун, Чижович, Ансальма. Провідник Володимир Бакун.

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Юнацька збірна України чемпіон СССР ігрищ молоді

Успішно закінчила юнацька збірна копаного м'яча України цьогорічні ігрища молоді червоної імперії. В кінцевій фазі турніру юнаки України перемогли: збірну Москви 4:0, збірну Росії 7:0, Ленінграду 1:0 і у фіналі збірну Грузії 2:1.

Київ „Динамо" — Ляйпціґ „Льокомотив" 2:0

Дня 26-го липня ц.р. в Києві відбулися товариські змагання з копаного м'яча, в яких київляни перемогли „Льокомотив" з міста Ляйпціґу вислідом 2:0. Переможні ґолі для київлян здобули: Олефіренко і Михайличенко. В складі київської дружини бракувало : Балтачі, Михайлова, Дем'яненка, Безсоніва, Раца, Беланова і Заваріва, яких включила до збірної СССР, що змагається за вхід імперії до світового чемпіонату.

На тренера-консультанта тієї збірної призначили тренера „Дніпра" з Дніпропетровська В. Ємця. Як звичайно, ці українські таланти використано для слави червоної Росії.

В зв'язку з виступом збірної настала перерва в першенствах вищої ліґи СССР, в якій під сучасну пору після 20-ти змагань київське „Динамо", московський „Спартак" і дніпропетровське „Дніпро" мають по 28 точок і займають в показнику табелі ігор три перші місця, 3 інших українських дружин: одеський „Чорноморець" має 20 точок, таку ж кількість харківський „Металіст". Донецький „Шахтар" з 18-ма точками опинився на 13-му місці на усіх 18.

Останні два місця, що є кандидатами на випад до нижчої ліґи, займають: московське „Динамо" і ростовський СКА(клюб совєтської армії).

Львівскі „Карпати", що виступають в першій лізі, ввійшли до фінального турніру „А" групи, переможець якої здобуде право виступати у вищій лізі.

Европейська преса про українського спортовця

„Бубка взяв „Бастилію"- під таким наголовком писали французькі газети про українського легкоатлета Сергія Бубку, який 13-го липня ц.р. встановив у Парижі новий світовий рекорд в стрибку з жердиною, подолавши висоту 6 метрів. Сталося це напередодні національного свята Франції - дня взяття Бастилії. Впала ще одна „Бастилія" вперше в історії людина змогла подолати в цій ділянці спорту 6-метрову висоту.

„Фіґаро" писала: „Йдеться про подію, яка вже ввійшла історичною датою до літопису легкої атлетики". Спортова газета „Екіп" назвала це подолання висоти „новимЕверестом". „Ми пережили, - пише Робер Парянте, - хвилюючу мить в історії легкої атлетики. Треба було знаходитися там, на стадіоні, щоб відчути мить спортового подвигу". Цей світовий рекорд, пише газета, Бубка присвятив своєму синові Віталієві, який народився...чотири дні перед змаганнями у Парижі. „Матен" відмічує, що Бубка поліпшив свій власний рекорд. „Подолавши шість метрів, відмічує „Котідєн де Парі", Бубка став „живим богом" стадіонів". „Юнґе Вельт" відмітила, що близько 4,000 глядачів на стадіоні в Парижі стали свідками народження нового фантастичного світового рекорду 21-річного студента з українського міста Донецьке. Це досягнення, підкрелює газета, стала важливою віхою в історії легкої атлетики. „Свободнос Слово" в Чехо-Словакії називає досягнення Сергія Бубки „феноменальним і фантастичним". „Сюїс" швайцарська газета, відзначила, що цього українського спортовця можна уважати „космонавтом легкої атлетики". „Спортінформаціон", інша швайцарська газета, відзначила, що, очевидно, Бубка не сказав свого останнього слова. Але він, безперечно, заслуговує на право називатися стрибуном XXI сторіччя".

(от)

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!